

UOHSX00AQ7YJ

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Č. j.: ÚOHS-R283/2014/VZ-37626/2017/323/LVa

Brno: 22. prosince 2017

V řízení o rozkladu ze dne 4. 8. 2014 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže dne 5. 8. 2014 zadavatelem –

- **Statutární město Jablonec nad Nisou**, IČO 00262340, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S363/2014/VZ-15217/2014/523/JDo ze dne 18. 7. 2014 vydanému ve věci možného spáchání správního deliktu zadavatelem podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů ve veřejné zakázce „**Rekonstrukce mostu v ul. Kamenná v Jablonci nad Nisou**“, kterou realizoval prostřednictvím Dodatku č. 9 ze dne 29. 8. 2011 k Rámcové smlouvě o dílo uzavřené dne 20. 4. 2004 se společností Technické služby Jablonec nad Nisou s.r.o., IČO 25475509, se sídlem Souběžná 7, 466 01 Jablonec nad Nisou,

jsem podle § 152 odst. 6 písm. a) ve spojení s § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise, jmenované podle § 152 odst. 3 téhož zákona rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S363/2014/VZ-15217/2014/523/JDo ze dne 18. 7. 2014

r u š í m

a věc

v r a c í m

Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže k novému projednání.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „**Úřad**“), který je podle § 112 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**zákon**“)¹ příslušný k výkonu dohledu nad zadáváním veřejných zakázek a soutěži o návrh, dne 5. 12. 2014 zahájil správní řízení z moci úřední, neboť získal pochybnosti o souladu úkonů a postupů učiněných zadavatelem – Statutární město Jablonec nad Nisou, IČO 00262340, se sídlem Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou, (dále jen „**zadavatel**“) – při zadání veřejné zakázky s názvem „Rekonstrukce mostu v ul. Kamenná v Jablonci nad Nisou“, kterou realizoval prostřednictvím Dodatku č. 9 ze dne 29. 8. 2011 k Rámcové smlouvě o dílo uzavřené dne 20. 4. 2004 se společností Technické služby Jablonec nad Nisou s.r.o., IČO 25475509, se sídlem Souběžná 7, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen „**veřejná zakázka**“).
2. Zadavatel veřejnou zakázku zadal prostřednictvím výjimky podle § 18 odst. 1 písm. j) zákona společnosti Technické služby Jablonec nad Nisou, s.r.o., IČO 25475509, se sídlem Souběžná 7, 466 01 Jablonec nad Nisou (dále jen „**vybraný uchazeč**“).

II. Napadené rozhodnutí

3. Dne 18. 7. 2014 vydal Úřad rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0363/2014/VZ-15217/2014/523/JDo (dále jen „**napadené rozhodnutí**“), kterým Úřad
 - o konstatoval, že se zadavatel dopustil správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona tím, že při uzavření předmětného Dodatku č. 9 k Rámcové smlouvě o dílo ze dne 20. 4. 2004 neoprávněně postupoval na základě výjimky stanovené v § 18 odst. 1 písm. j) zákona mimo režim zákona, aniž by splnil podmínku, aby vybraný uchazeč vykonával podstatnou část své činnosti ve prospěch jmenovaného zadavatele, a nezadal tak předmět plnění vyplývající z Dodatku č. 9 v některém z případných druhů zadávacího řízení, přičemž tento postup mohl podstatně ovlivnit výběr nejhodnější nabídky,

¹ Pokud je v rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení ve smyslu ust. § 26 zákona v návaznosti na ust. § 158 odst. 1 a 2 zákona, podle tohoto znění se posuzují úkony zadavatele a uchazečů v zadávacím řízení. Zákon č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek (dále jen „**ZZVZ**“) se nepoužije s ohledem na ustanovení § 273 odst. 1 tohoto zákona, není-li dále uvedeno jinak.

- a za spáchání správního deliktu zadavateli uložil pokutu ve výši 80 000 Kč.
4. V odůvodnění napadeného rozhodnutí Úřad mimo jiné hojně odkazoval na judikaturu Soudního dvora Evropské unie (dále jen „SDEU“), ze které plyne, že podmínky pro in-house výjimky jsou splněny tehdy, vykonává-li vybraný uchazeč podstatnou část činnosti pro zadavatele, resp. komerční aktivity musí být provozovány pouze okrajově. Dle zmíněné judikatury se podstatnou částí činnosti rozumí podíl od 80 – 90 % (pokud je obrat ovládané osoby pod 90 % ve prospěch ovládající osoby, není aplikace výjimky vyloučena, ale přistupuje se ke kvalitativnímu přezkoumání činnosti subjektu, neboť v případě, že výlučná majetková práva v dodavateli náleží několika veřejným zadavatelům, pak platí, že dodavatel musí požadavek na podstatnou část činnosti splňovat vůči všem těmto veřejným zadavatelům v souhrnu, tj. musí vykonávat v podstatě veškerou svou činnost ve prospěch těchto zadavatelů). Úřad však došel k závěru, že vybraný uchazeč pro zadavatele vykonává pouze 79 – 79,5 % své činnosti, a tím pádem podmínky pro využití výjimky in-house nesplňuje.

III. Rozklad zadavatele

5. Zadavatel podal proti napadenému rozhodnutí rozklad datovaný dne 4. 8. 2014, který Úřadu doručil dne 5. 8. 2014. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo zadavateli doručeno dne 21. 7. 2014. Zadavatel tedy podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

6. Zadavatel v rozkladu namítá, že Úřad při vydání napadeného rozhodnutí vycházel z nesprávného právního posouzení věci. Dle zadavatele výkladová pravidla Evropské unie v současné době kvantifikují procentní hranici „podstatné části“ činnosti jako 80 % z obratu vybraného dodavatele ve prospěch zadavatele. Zadavatel přitom již ve správním řízení před Úřadem předložil a finančními doklady podložil výpočet, podle kterého procentuální vyjádření poměru činnosti pro zadavatele v poměru k celkovým výnosům za tržby prodeje vlastních výrobků a služeb odpovídá za roky 2010 a 2011 výši 79,5 %, resp. 79 % činnosti ve prospěch zadavatele. Zadavatel je přesvědčen, že Úřad do výpočtu nesprávně zahrnul také účetní položky „Prodej materiálu“ a „Ostatní výnosy“, přičemž tyto činnosti se dle zadavatele netýkají poskytované činnosti ve smyslu § 18 odst. 1 písm. j) zákona a jako takové nemají být do výpočtového vzorce zahrnuty. Tím došlo k rozdílu mezi výpočtem zadavatele a Úřadu o cca 8 procentních bodů.
7. Zadavatel dále namítá, že s ohledem na skutečnost, že zákon „podstatnou část“ činnosti ve prospěch zadavatele blíže nedefinoval, je třeba při kvantitativním přezkumu vycházet z judikatury SDEU, která však v této otázce nebyla v rozhodném období ustálená. Zadavatel má proto za to, že pokud vybraný uchazeč vykonával v posuzovaném období bez necelého procentního bodu svou činnost ve výši 80 % pouze pro zadavatele, byla kvantitativní podmínka „in-house“ zadání splněna.
8. Zadavatel je dále toho názoru, že kvalitativní aspekty „podstatné části činnosti pro zadavatele“ musí být posuzovány vždy s přihlédnutím k předmětu poskytované dodávky, služby či stavební práce, přičemž v případě veřejné zakázky se mj. jednalo o údržbu technického stavu komunikace ve vlastnictví města či o provádění staveb souvisejících s provozem na místních komunikacích. Zadavatel zdůrazňuje, že právě činnosti, jež byly předmětem veřejné zakázky, vybraný uchazeč vykonává téměř výhradně pro zadavatele

(v ostatních případech pak pouze v rámci meziobecní spolupráce). Zadavatel dále podotýká, že předmět veřejné zakázky vycházel z původní rámcové smlouvy a nejednalo se tedy o rozšíření předmětu rámcové smlouvy.

9. Zadavatel má za to, že v rozhodné době byly zcela naplněny obě kumulativní podmínky a aplikace výjimky § 18 odst. 1 písm. j) zákona byla zcela v souladu se zákonem.

Závěr rozkladu

10. S ohledem na skutečnosti uvedené v rozkladu se zadavatel domáhá, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil, příp. aby napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Původní rozhodnutí o rozkladu a soudní přezkum

11. Dne 19. 11. 2015 předseda Úřadu vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-R283/2014/VZ-39790/2015/323/KHo, kterým napadené rozhodnutí potvrdil a podaný rozklad zamítl (dále jen „**rozhodnutí předsedy Úřadu**“).
12. Následně zadavatel podal žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“), kterou se domáhal zrušení napadeného rozhodnutí.
13. Dne 22. 9. 2017 vydal krajský soud rozsudek č. j. 31 Af 5/2016-79 (dále jen „**rozsudek krajského soudu**“), jímž zrušil rozhodnutí předsedy Úřadu a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení. Proti rozsudku krajského soudu předseda Úřadu nepodal kasační stížnost.
14. Krajský soud v první řadě zjistil, že na šetřený případ je vzhledem k čl. 40 odst. 6 usnesení předsednictva České národní rady 2/1993 Sb., o vyhlášení Listiny základních práv a svobod, nutno aplikovat ZZVZ, neboť se jedná o právní úpravu, která je pro pachatele příznivější. Konkrétně je třeba použít ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ, které nově specifikuje podmínku výkonu podstatné části činnosti (příčemž za podstatnou část považuje 80 %).
15. Dále Krajský soud považoval za důvodnou námitku týkající se nesprávného určení výše obratu. Krajský soud dal za pravdu zadavateli, že je nutno zohlednit činnost vybraného uchazeče ve prospěch příspěvkových organizací či jiných zadavatelem ovládaných subjektů. Nezáleží přitom na tom, zda tyto úkony činí ovládaná osoba přímo pro zadavatele, či nikoliv. Jak totiž uvedl SDEU v rozsudku C-340/04 ze dne 11. 5. 2006, *Carbotermo SpA a Consorzio Alisei proti Comune di Busto Arsizio a AGESP SpA*, činností, kterou je třeba zohlednit, je veškerá činnost, kterou tento podnik uskutečňuje v rámci zakázky zadané zadavatelem, bez ohledu na to, kdo je beneficentem, ať již samotný zadavatel, nebo uživatel plnění. Na uvedené subjekty je totiž třeba nahlížet jako na beneficiáře zakázek, které jsou zadány zadavatelem. Úřad však při hodnocení rozsahu činnosti vycházel pouze z faktur, které vybraný uchazeč vystavil zadavateli a z napadeného rozhodnutí není patrné, že by Úřad zohlednil plnění ve prospěch příspěvkových organizací zadavatele či jiných subjektů, které zadavatel ovládá, což mohlo mít za následek chybně vypočtenou výši obratu pod hranici 80 %. Skutkový stav, který vzal Úřad za základ napadeného rozhodnutí, tak vyžaduje zásadní doplnění, neboť musí být zohledněny i ty činnosti, které vybraný uchazeč vykonával pro jiné subjekty, než pouze pro zadavatele. Je nutno postavit najisto, zda vybraný uchazeč naplnil procentuální rozsah objemu činnosti ve výši 80 % ve prospěch žalobce, či nikoliv.

16. Dle Krajského soudu by mělo být Úřadem rovněž přezkoumáno naplnění podmínky kvalitativní stránky činnosti vybraného uchazeče.

V. Další řízení o rozkladu

17. Po vrácení správního spisu krajským soudem Úřadu pokračuje předseda Úřadu v řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Předseda Úřadu je v dalším řízení zavázán právním názorem vysloveným v rozsudku krajského soudu.

Stanovisko předsedy Úřadu

18. Vzhledem k závazným právním názorům vyjádřeným v rozsudku krajského soudu jsem v dalším řízení o rozkladu dospěl k následujícímu závěru.
19. Skutkový stav zjištěný Úřadem vyžaduje zásadní doplnění a rovněž je třeba přihlídnout k nové právní úpravě.
20. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem zrušil napadené rozhodnutí podle § 152 odst. 6 písm. a) správního řádu a dle § 90 odst. 1 písm. b) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, vrátil věci Úřadu k novému projednání.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí

Obecná východiska

21. Podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.
22. Podle § 152 odst. 4 správního řádu platí pro řízení o rozkladu ustanovení o odvolání, nevylučuje-li to povaha věci.
23. Dle § 68 odst. 3 správního řádu se v odůvodnění uvedou důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.

K výroku I. napadeného rozhodnutí

24. Úřad k výroku I. napadeného rozhodnutí konstatoval, že v šetřeném případě nejsou splněny podmínky pro využití výjimky in-house, neboť vybraný uchazeč nevykává podstatnou část své činnosti pro zadavatele.
25. Úřad věc posuzoval za účinnosti zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů, který ve svém § 18 odst. 1 písm. j) stanovil, že zadavatel není povinen zadávat podle tohoto zákona veřejné zakázky, jestliže jejich předmětem je poskytnutí dodávek, služeb nebo stavebních prací veřejnému zadavateli osobou, která vykonává podstatnou část své činnosti ve prospěch tohoto veřejného zadavatele a ve které má veřejný

zadavatel výlučná majetková práva; veřejný zadavatel má výlučná majetková práva v určité osobě, zejména pokud disponuje sám veškerými hlasovacími právy plynoucími z účasti v takové osobě nebo pokud taková osoba má právo hospodařit s majetkem veřejného zadavatele, nemá vlastní majetek a výlučně veřejný zadavatel vykonává kontrolu nad hospodařením takové osoby. Z uvedeného je patrné, že v předmětné době zákon přímo nestanovil, co považuje za podstatnou část činnosti ve prospěch veřejného zadavatele. V tomto ohledu tedy Úřad přihlížel k tehdy aktuální judikatuře Soudního dvora Evropské unie, dle které taktéž nebyla hranice podstatné části činnosti pro zadavatele (nutná k zadávání formou in-house) zcela jasná, avšak pohybovala se spíše kolem 90 % (neboť dle Soudního dvora Evropské unie mohla mít jiná činnost subjektu v podstatě pouze nahodilý, okrajový charakter).

26. V průběhu soudního řízení vešel v platnost a nabyl účinnosti ZZVZ, který v ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) nově specifikuje podmínku výkonu podstatné části činnosti tak, že ji pevně stanovuje na 80 %.
27. Podle čl. 40 odst. 6 Listiny se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. Shodný princip je vyjádřen i v § 2 odst. 1 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**trestní zákoník**“). Toto pravidlo zakládá výjimku z jinak obecného zákazu retroaktivity trestních norem, která se uplatní v případě, kdy je pozdější právní úprava pro pachatele příznivější. Tato výjimka se dle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu aplikuje rovněž v oblasti správního trestání.
28. V souvislosti s citovaným článkem Listiny uvádím, že konstantní soudní judikatura (např. rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 6 A 126/2002-27 ze dne 27. 10. 2004) dospěla k závěru, že *„[t]restání za správní delikty musí podléhat stejnému režimu jako trestání za trestné činy a v tomto smyslu je třeba vykládat všechny záruky, které se podle vnitrostátního práva poskytují obviněnému z trestného činu. Je totiž zřejmé, že rozhraničení mezi trestnými (a tedy soudem postižitelnými) delikty a delikty, které stíhají a trestají orgány exekutivy, je výrazem vůle suverénního zákonodárce; není odůvodněno přirozenoprávními principy, ale daleko spíše je výrazem trestní politiky státu (...) Pro české právo to pak znamená, že i ústavní záruka článku 40 odst. 6 Listiny o tom, že je nutno použít pozdějšího práva, je-li to pro pachatele výhodnější, platí jak v řízení soudním, tak v řízení správním (...) Přijetí tohoto principu pak znamená, že nelze trestat podle starého práva v době účinnosti práva nového, jestliže nová právní úprava konkrétní skutkovou podstatu nepřevzala; analogicky to platí i tehdy, jestliže nová právní úprava stanoví mírnější sankce za stejné jednání“*. K totožnému závěru dospěl Nejvyšší správní soud též v rozsudku č. j. 8 Afs 17/2007-135 ze dne 31. 5. 2007 a dalších.
29. V souladu s výše uvedeným (a v souladu s právním názorem krajského soudu) jsem tedy dospěl k závěru, že šetřený případ je nutno posoudit ve světle nové právní úpravy, a sice ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ. Přestože tato úprava (ZZVZ) vešla v platnost a nabyla účinnosti až po vydání napadeného rozhodnutí a rozhodnutí předsedy Úřadu, je třeba i tak pozdější příznivější právní úpravu aplikovat. Přestože je tímto prolomena zásada, dle které při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, vzhledem k povinnosti vykládat právní normy ústavně konformně je takový postup nezbytný.

30. Vzhledem k tomu, že ustanovení § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ nově specifikuje podmínku výkonu podstatné části činnosti ovládané osoby ve prospěch osoby ovládající tak, že ji pevně stanovuje na 80 %, je (v souladu s posouzením krajského soudu) nutno na základě zásady plynoucí z čl. 40 odst. 6 Listiny zohlednit novou právní úpravu, neboť tato je pro zadavatele příznivější, když stanovuje mírnější podmínku pro umožnění postupu v režimu in-house.
31. Při novém posouzení věci se tedy Úřad bude řídit novou právní úpravou, a sice § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ, které stanoví mírnější podmínky vertikální spolupráce než zákon, neboť za podstatnou část činnosti ve prospěch zadavatele považuje již jen 80 %.
32. U krajského soudu žalobce vznesl námitku stran nutnosti zohlednit činnost Technických služeb Jablonec nad Nisou s.r.o. ve prospěch příspěvkových organizací či jiných žalobcem ovládaných subjektů, kterou krajský soud shledal důvodnou. Krajský soud poukázal na judikaturu Soudního dvora Evropské unie, dle které činností kterou je třeba zohlednit, je veškerá činnost, kterou tento podnik uskutečňuje v rámci zakázky zadané zadavatelem, bez ohledu na to, kdo je beneficentem, ať již samotný zadavatel, nebo uživatel plnění. Úřad však při hodnocení rozsahu činnosti vycházel pouze z faktur, které společnost Technické služby Jablonec nad Nisou s.r.o. vystavila žalobci a za napadeného rozhodnutí není patrné, že by Úřad zohlednil plnění ve prospěch příspěvkových organizací žalobce či jiných subjektů, které žalobce ovládá. Dle krajského soudu mohl mít tento postup za následek chybně vypočtenou výši obrátu pod hranici 80 %.
33. Co se týče zjišťování poměru činnosti vykonávané vybraným uchazečem pro veřejného zadavatele, Úřad vycházel z obdržených faktur proplacených zadavatelem za účetní období 1. 1. 2010 – 31. 12. 2010 a 1. 1. 2011 – 31. 12. 2011, a z přílohy účetní závěrky vybraného uchazeče, z níž vyplývají výnosy z běžné činnosti za roky 2010 a 2011. V napadeném rozhodnutí Úřad konstatoval, že činnost vybraného uchazeče v roce 2010 představovala 71,75 % jeho celkové činnosti a v roce 2011 71,44 % jeho celkové činnosti.
34. S ohledem na závazný právní názor krajského soudu je třeba nově zjistit skutkový stav. Výše obrátu vybraného uchazeče ve prospěch zadavatele mohla být určena nesprávně, neboť Úřad vycházel pouze z faktur, které vybraný uchazeč vystavil zadavateli, resp. z rozhodnutí Úřadu neplyne, zda byly Úřadem zohledněny i ty činnosti, které vybraný uchazeč vykonával pro jiné subjekty, které zadavatel ovládá (zejména příspěvkové organizace zadavatele).
35. V rámci nového posouzení tedy shledávám nezbytným, aby Úřad doplnil skutková zjištění, aby byly zohledněny i činnosti, které vybraný uchazeč vykonával rovněž pro (ostatní) zadavatelem ovládané subjekty (také vzhledem k tomu, že v průběhu soudního řízení zadavatel přednesl skutková tvrzení stran výše obrátu přesahující tuto hranici), a aby následně mohlo být posouzeno, zda vybraný uchazeč naplnil podmínky vertikální spolupráce dle § 11 odst. 1 písm. c) ZZVZ.
36. Úřad rovněž znovu provede hodnocení kvalitativní stránky činnosti vybraného uchazeče, a to ve světle nové právní úpravy tzv. in-house zakázek.

K výroku II. napadeného rozhodnutí – uložení pokuty

37. Podle § 82 odst. 3 správního řádu, pokud odvolání směřuje jen proti některému výroku rozhodnutí nebo proti vedlejšímu ustanovení výroku, které netvoří nedílný celek s ostatními, a pokud tím nemůže být způsobena újma některému z účastníků, nabývá zbytek výrokové

části právní moci, umožňuje-li to povaha věci. Jelikož jsem dospěl k závěru, že výrok I. napadeného rozhodnutí o spáchání správního deliktu podle § 120 odst. 1 písm. a) zákona zadavatelem je třeba zrušit, neboť Úřad vycházel z nedostatečných skutkových zjištění a také došlo ke změně právní úpravy, má tato vada bezprostřední vliv i na zákonnost výroku II. napadeného rozhodnutí, jímž Úřad zadavateli za spáchání správního deliktu uvedeného ve výroku I. napadeného rozhodnutí uložil pokutu ve výši 80 000 Kč. Je tedy zřejmé, že tento výrok o trestu bez výroku o vině samostatně neobstojí. Přikročil jsem proto i ke zrušení výroku o trestu za správní delikt.

Shrnutí

38. Vzhledem k závěrům uvedeným v rozsudku krajského soudu, kterým bylo žalobou napadené rozhodnutí předsedy Úřadu zrušeno, shledal jsem důvody pro zrušení napadeného prvostupňového rozhodnutí Úřadu, jak je uvedeno výše. Po zrušení napadeného rozhodnutí bude tedy Úřad ve správním řízení pokračovat a v tomto řízení vydá nové rozhodnutí ve věci samé, ve kterém bude respektovat závazný právní názor krajského soudu i závěry učiněné v tomto rozhodnutí.
39. Je nutné, aby Úřad v novém projednání aplikoval novou právní úpravu a dostatečně zjistil skutkový stav tak, aby mohl posoudit, jaký procentuální poměr činností vybraný uchazeč vykonával ve prospěch zadavatele včetně jím ovládaných subjektů. V návaznosti na komplexní skutková zjištění dále Úřad posoudí splnění podmínek pro výjimku in-house ve světle nové právní úpravy.

VII. Závěr

40. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastaly důvody pro zrušení napadeného rozhodnutí Úřadu, jsem rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno. Při novém projednání věci je Úřad v souladu s § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu vázán právním názorem odvolacího správního orgánu a právním názorem uvedeným v rozsudku krajského soudu.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona dále odvolat.

otisk úředního razítka

Ing. Petr Rafaj
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

Statutární město Jablonec nad Nisou Mírové náměstí 3100/19, 466 01 Jablonec nad Nisou

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy